

Evangelí del dimecres de la setmana I de durant l'any: dialogar amb Déu

“De bon matí, quan encara era fosc, es va llevar, sortí, se n’anà en un lloc solitari i s’hi va quedar pregant”. El Senyor ens ensenya que, per més atafegada que sigui la nostra vida, paga la pena fer l'esforç de cercar un moment concret cada dia per dialogar amb el nostre Pare Déu.

Evangelí (Mc 1, 29-39)

Tan bon punt sortiren de la sinagoga, anaren a casa de Simó i Andreu, acompanyats de Jaume i Joan. La sogra de Simó era al llit amb febre, i de seguida ho digueren a Jesús.

Llavors ell s'hi acostà i, agafant-la per la mà, la va fer aixecar. La febre va deixar-la, i ella es posà a servir-los.

Al vespre, quan el sol s'havia post, li anaven portant tots els malalts i els endimoniats. Tota la població s'havia aplegat davant la porta. Ell va curar molts malalts que patien diverses malalties; també va treure molts dimonis i no els deixava parlar, perquè sabien qui era.

De bon matí, quan encara era fosc, es va llevar, sortí, se n'anà en un lloc solitari i s'hi va quedar pregant.

Simó i els seus companys es posaren a buscar-lo. Quan el van trobar li digueren:

—Tothom et busca.

Ell els diu:

—Anem a altres llocs, als pobles veïns, que també allí vull predicar-hi; és per això que he vingut.

I anà per tot Galilea, predicant a les seves sinagogues i traient els dimonis.

Comentari

El Senyor recorre les praderies i els pobles de Galilea anunciant el seu missatge, guarint i expulsant dimonis. És una activitat intensa, perquè cada cop són més els que s'hi atansen per conèixer-lo i manifestar-li les necessitats. Els apòstols, que fa poc temps que l'acompanyen, se sorprenden: “Tothom et busca!”

Enmig de l'atrafegament, sant Marc, com de passada, relata un detall que ben mirat és la clau per entendre d'on venien al Senyor les forces per dur a terme la missió: “De bon matí, quan encara era fosc, es va llevar, sortí, se n’anà en un lloc solitari i s’hi va quedar pregant”.

Jesús tenia la vitalitat per anar a totes les perifèries de Galilea perquè cercava, fins i tot amb esforç, el diàleg amb el seu Pare. Així ens ensenya que la tasca d'anunciar l'Evangelí i la vida de pregària estan unides indissolublement.

És a la pregària on descobrim sempre de nou el fonament autèntic de la nostra vida cristiana, on trobem el nostre centre i especialment on aconseguim apartar-nos de les presses, de l'agitació, de la superficialitat, de l'activisme.

Sant Marc ens mostra així les dues cares de la mateixa moneda. D'una

banda, que estem convidats, com el Senyor, a una activitat intensa d'evangelització, disposats a sacrificar-nos pel bé de les persones que tenim a prop. D'altra banda, que hem de tenir present que la nostra força és prestada i, per tant, cal buscar-la al diàleg orant amb Déu.

Martín Luque // Worshae -
Unsplash

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-ad/gospel/evangeli-del-
dimecres-de-la-setmana-i-de-durant-
lany-dialogar-amb-deu/](https://opusdei.org/ca-ad/gospel/evangeli-del-dimecres-de-la-setmana-i-de-durant-lany-dialogar-amb-deu/) (01/04/2026)